

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego⁽¹⁾ w odniesieniu do kierowców pracujących na własny rachunek, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 ust. 1 oraz art. 3 do 7 i 11 tejże dyrektywy;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa 2002/15/WE jest stosowana do kierowców pracujących na własny rachunek od dnia 23 marca 2009 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 80, s. 35; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 05 Tom 04 P. 224 — 228

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Lyon (Francja) w dniu 9 kwietnia 2013 r. — Maurice Leone, Blandine Leone przeciwko Garde des Sceaux, Ministre de la Justice, Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

(Sprawa C-173/13)

(2013/C 171/40)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Lyon.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maurice Leone, Blandine Leone

Druga strona postępowania: Garde des Sceaux, Ministre de la Justice, Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia art. L. 24 w związku z art. R. 37 kodeksu emerytur cywilnych i wojskowych w brzmieniu

wynikającym ze znowelizowanej ustawy budżetowej nr 2004-1485 z dnia 30 grudnia 2004 r. oraz z dekretu nr 2005-449 z dnia 10 maja 2005 r. mogą być uznane za wprowadzające dyskryminację pośrednią między mężczyznami i kobietami w rozumieniu art. 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

- 2) Czy postanowienia art. 15 dekretu nr 2003-1306 z dnia 26 grudnia 2003 r. w sprawie systemu emerytur urzędników należących do krajowego funduszu emerytalnego urzędników samorządowych mogą być uznane za wprowadzające dyskryminację pośrednią między mężczyznami i kobietami w rozumieniu art. 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na jedno z dwóch pierwszych pytań, czy taka dyskryminacja pośrednia może być uzasadniona postanowieniami art. 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2013 r. w sprawie T-496/10 Bank Mellat przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 9 kwietnia 2013 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-176/13 P)

(2013/C 171/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert i M. Bishop, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Bank Mellat, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku sądu (czwarta izba) z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie T-496/10;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie i oddalenie skargi Banku Mellat na kwestionowane środki;
- obciążenie Banku Mellat kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Rady wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie T-496/10 Bank Mellat przeciwko Radzie narusza prawo w następujący sposób: